

maa være anerkjendt af Provindsens forenede Landbosforeningers Beshyrelse, medens de af Foreningerne anskaffede og udstationerede Tillægsdyr maa være fundne præmieværdige ved et Landbosforenings- eller Distriktsdyrstue, forinden Tilskud overhovedet kan erholdes. Deri ser jeg en Borgen for, at man ikke saadan lader det forædle Dyr komme frem paa de stedlige Racers Befordring, og jeg vil ogsaa i Henhold til den Erfaring, som de fleste jydste Landmænd har gjort, advare imod at komme ind paa fornødne Krydsninger. Jeg tror, at det er ikke uden Berettigelse, naar vedkommende Stutterikommission har anvendt Forsigtighed og ikke vil præmiere Dyr, der i første Led nedstammer fra saadanne fremmede indførte Stammer. Det, vi navnlig skal lægge Vægt paa, er at udvise vore nærværende Racer, for Jylland navnlig den jydste Hests Godhed og Ensartethed, og vogte os for at komme ind paa nye Vaner med Hensyn til Krydsning. Da vi har en saadan Type, der forskjellige Steder i Udlandet er anerkjendt, maa de, der give sig af med Opdræt, søge at faae den drevet til den størst mulige Fuldkommenhed. Det kan, som sagt, ske ad flere Veie, navnlig derved, at man sørger for, at den i den unge Alder faar den fornødne kraftige Føde og tilsvarende Bevægelse i frisk Luft. Hertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

**Lüttichau:** Jeg skal tillade mig at udtale min Glæde over den Tilslutning, Lovforslaget i sin Helhed har faaet af de Talere, der endnu have havt Ordet. Naar man som jeg er en Ven af Landbosforeningsslivet, saaledes som det mere og mere udbifler sig her i Landet, saa maa man i høj Grad glæde sig, over at et Lovforslag, der alt har vandret rundt i de forskjellige Landbosforeninger, har været forelagt Landhusboldningselskabet, atter er vandret tilbage til Landbosforeningerne, og nu efter at være prøvet i Landstinget, hvor det først er blevet forelagt, er blevet modtaget med Velvilie af det høie Folkething. Jeg tror, at naar man her vil optage Diskussionen om, hvorvidt Præmieringsystemet er det rigtige eller ei, saal vil man fjerne sig for meget fra, hvad der praktisk maa tilstræbes, nemlig Husdyravlens Fremme, thi vi kunne ikke paa det nærværende Standpunkt komme bort fra Præmieringsystemet, hvad der end ogsaa ellers kan indvendes imod det. Det er blevet et System, der er saa indgroet og sammenvoget med Landbosforeningernes Liv, at vi ikke kunne slaa ind paa nye Vaner i Diebliffet. Jeg tror ogsaa, at noget af den Braad, der kunde ligge i Præmieringsyste-

met, er taget bort, naar der her i Lovforslaget særlig er accentueret Bevaringspræmier, og der, saaledes som stet er, til Bevaringspræmierne er knyttet hensigtsmæssige Betingelser, saaledes naar der i § 5 sidste Stykke er paalagt den, der modtager en Bevaringspræmie, at lade den præmierede Hingst forblive ukastret i et Aar. Naar der saaledes er lagt særlig Vægt paa Bevaringspræmierne og er knyttet hensigtsmæssige Betingelser dertil, saa tror jeg, at der derved er stet de berettigede Krav Tyldest, og naar der, saaledes som det tidligere er nævnt her i Salen, ligeledes er blevet fremdraget Nyttens og Nødvendigheden af Stamtavler, saa tror jeg ogsaa, at herved er stet et betydeligt Fremsskridt. Staten har jo allerede ydet Hjælp til disse Stamtavler og Stambøger, og jeg tror, denne Hjælp har gjort særdeles Nytte. Nu vil dette yderligere her blive slaaet fast, og derved bliver altsaa atter knyttet en Betingelse til Præmieringsystemet i Tighed med, hvad der sker eller skallerede længe er stet i England, og hvorved en stor Nytte vil opnaas. — Naar det ærede Medlem fra Ribe Amts 3die Valgtreds (Bust) har gjort Indvendinger imod, at saa Meget blev anvendt under § 1 Nr. 2 til Hingste og Tyre, og navnlig mente, at det var for Meget til Hingste, saa kan jeg ikke der være enig, da jeg anser det for saa særdeles isærfaldende, at der til Hingste maa anvendes ganske overordentlig store Beløb. Summerne her er jo heller ikke vorede saa meget, sammenlignet med Husdyrloven af 2den Juli 1880, de ere, naar man ser hen til Tiderne, kun vorede forholdsvis, det er ikke nogen usforholdsmæssig Tilvært, der her er stet. Naar samme ærede Medlem har paapeget det Uenslige i, at Summeren under § 1 Nr. 4 ogsaa blev anvendt til Tilskud til Forsøgsgaardene — om jeg har forstaaet ham ret — saa kan jeg i en Retning være meget enig med det ærede Medlem, nemlig deri, at saadanne Forsøgsgaardene eller Mønstergaarde, særlig i det Smaa, saaledes som han paapegede, ere overordentlig nyttige og tilstræbelseværdige. Ogsaa jeg haaber, at den Tid maa komme, da der her vil blive bevilget Midler dertil. Men jeg tror ikke, at man maa tænke sig, at der af de Summer, som der her er Tale om under Nr. 4, der nærmere er fortolket ved § 9, kan blive det Mindste tilovers til saadanne Forsøgsgaardene, hvor nyttigt det end i sig selv kunde være. Jeg tror, at det er rigtigt, naar § 9 præciserer, at de Summer, som her er Tale om, skulde anvendes til Fremme af Husdyravl og Husdyrbrug, og skjøndt saadanne Forsøgsgaardene ogsaa kunde indbefatte Forsøg